

ข่าว สภาพัฒนา

Office of the National Economic and Social Development Council (NESDC)

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) 962 ถนนกรุงเกษม เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพฯ 10100

www.nesdc.go.th Tel. 0 2628 2847 Fax. 0 2628 2846 e-mail: pr@nesdc.go.th

f สภาพัฒนา Line สภาพัฒนา update YouTube สภาพัฒนา

ภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2565

เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม 2565 นายดนุชา พิชยนันท์ เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมด้วยผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ได้การนำเสนอภาวะสังคมไทยไตรมาสสอง ปี 2565 พบความเคลื่อนไหวสำคัญ ได้แก่ สถานการณ์ด้านแรงงานไตรมาสสอง ปี 2565 สะท้อนการฟื้นตัวจาก COVID-19 อย่างชัดเจน โดยการจ้างงานและชั่วโมงการทำงานปรับตัวดีขึ้น รวมทั้งอัตราการว่างงานลดลงต่อเนื่องเช่นกัน ด้านหนี้สินครัวเรือนขยายตัวชะลอลง แต่ความสามารถในการชำระหนี้ยังทรงตัว สำหรับการเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังยังคงต้องติดตาม โดยเฉพาะโรคที่มากับฤดูฝน เช่นเดียวกับกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ที่มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ขณะที่การก่ออาชญากรรม และอุบัติเหตุจากรถทางบกลดลง แต่การร้องเรียนเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคผ่าน สคบ. และสำนักงาน กสทช. เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอสถานการณ์ทางสังคมที่น่าสนใจ 3 เรื่อง ได้แก่ (1) รู้จักรู้ทันผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร (2) พฤติกรรมการลงทุนของคนรุ่นใหม่ในตลาด Cryptocurrency และ (3) การทำงานของผู้สูงอายุตอนต้น กลุ่มที่ต้องให้ความสำคัญ และประเด็นที่ต้องคำนึงถึง รวมทั้งเสนอบทความเรื่อง วิฤตคามมั่นคงทางด้านอาหาร: มาตรการและแนวทางยกระดับให้ไทยมีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

สถานการณ์แรงงานไตรมาสสอง ปี 2565 ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 39.0 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 3.1 จากการขยายตัวของการจ้างงานนอกภาคเกษตรกรรมที่มีการจ้างงาน 27.4 ล้านคน ขยายตัวร้อยละ 4.9 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยเฉพาะสาขาการผลิต สาขาขายส่ง/ขายปลีก และสาขาการขนส่ง/เก็บสินค้าที่ขยายตัวได้ร้อยละ 6.1 12.1 และ 4.9 ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลมาจากการบริโภคและการส่งออกที่ขยายตัวได้ดี สำหรับสาขาที่มีการจ้างงานลดลง ได้แก่ สาขาก่อสร้าง สาขาโรงแรม/ภัตตาคาร โดยการจ้างงานหดตัวร้อยละ 5.4 และ 2.6 ตามลำดับ ซึ่งการจ้างงานที่ชะลอลงในสาขาการก่อสร้าง เนื่องจากความกังวลจากภาวะเศรษฐกิจที่แม้จะปรับตัวดีขึ้นแต่ยังมีความไม่แน่นอนสูง ขณะที่สาขาโรงแรม/ภัตตาคาร

การจ้างงานปรับตัวลดลง เนื่องจากภาคการท่องเที่ยวยังอยู่ในช่วงเริ่มฟื้นตัว สำหรับภาคเกษตรกรรมมีการจ้างงาน 11.7 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.8 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรกรรมกลับไปทำงานในสาขาเดิมตามการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ **ชั่วโมงการทำงานปรับตัวดีขึ้นใกล้เคียงกับช่วงปกติ** โดยภาพรวมและภาคเอกชนอยู่ที่ 42.3 และ 46.1 ชั่วโมง/สัปดาห์ เพิ่มขึ้นต่อเนื่องและใกล้เคียงกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ที่เป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของ COVID-19 จำนวนผู้เสมือนว่างงานปรับตัวลดลงจาก 2.8 ล้านคนในไตรมาสสองปี 2564 เหลือ 2.2 ล้านคน ในปัจจุบัน และผู้ทำงานล่วงเวลา (ทำงานมากกว่า 50 ชั่วโมง/สัปดาห์) มีจำนวน 6.3 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.5 จากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้ว **อัตราการว่างงานในไตรมาสสองปี 2565 ลดลงต่ำที่สุดตั้งแต่มีการแพร่ระบาดของ COVID-19** โดยมีผู้ว่างงานจำนวน 5.5 แสนคน คิดเป็นอัตราการว่างงานร้อยละ 1.37 ลดลงทั้งผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาก่อนและไม่เคยทำงานมาก่อน ขณะเดียวกันการว่างงานยังปรับตัวดีขึ้นในทุกกลุ่ม โดยผู้ว่างงานระยะยาว (ผู้ว่างงานนานกว่า 1 ปี) มีจำนวน 1.5 แสนคน ลดลงร้อยละ 1.2 จากไตรมาสสองปี 2564 การว่างงานตามระดับการศึกษาลดลงในทุกระดับการศึกษา และอัตราการว่างงานในระบบอยู่ที่ร้อยละ 2.17 ลดจากร้อยละ 2.77 จากปีช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ประเด็นที่ต้องติดตามในระยะถัดไป 1) **ผลกระทบจากภาวะเงินเฟ้อต่อแรงงาน** โดยเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ค่าจ้างที่แท้จริงลดลง โดยเฉพาะของแรงงานทักษะต่ำ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันรัฐบาลมีมาตรการช่วยเหลือค่าครองชีพของประชาชน ได้แก่ มาตรการลดค่าไฟฟ้า มาตรการลดค่าน้ำประปาและค่าไฟฟ้าสำหรับผู้ถือบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ และอยู่ระหว่างการจัดทำโครงการคนละครึ่งระยะที่ 5 นอกจากนี้ คณะกรรมการค่าจ้างอยู่ระหว่างการพิจารณาการปรับค่าจ้างขึ้นต่ำ ซึ่งอาจช่วยบรรเทาภาระค่าครองชีพให้กับแรงงานจากราคาสินค้าที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นได้บ้าง 2) **การขาดแคลนแรงงาน** จากภาวะเศรษฐกิจที่กำลังฟื้นตัวทำให้ความต้องการแรงงานเพิ่มขึ้นและเริ่มมีปัญหการขาดแคลนแรงงาน แบ่งเป็น (1) **การขาดแคลนแรงงานทักษะปานกลาง-สูง** พบว่า มีความไม่สอดคล้องของทักษะแรงงานและความต้องการ สะท้อนจากความต้องการแรงงานที่ส่วนใหญ่เป็นความต้องการแรงงานในภาคอุตสาหกรรมผลิตและการประกอบชิ้นส่วนตามการขยายตัวของการส่งออก ขณะที่ผู้ว่างงานส่วนใหญ่กลับจบการศึกษาในด้านบริหารธุรกิจ สังคมศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ซึ่งอาจต้องเร่งรัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนทักษะให้สอดคล้องกับความต้องการ และ (2) **การขาดแคลนแรงงานทักษะต่ำ** สะท้อนจากจำนวนแรงงานข้ามชาติที่ยังอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงปกติ หรือช่วงปี 2562 ที่เป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาด โดยปัจจุบัน กระทรวงแรงงานได้มีการเปิดให้นายจ้าง/สถานประกอบการดำเนินการยื่นบัญชีรายชื่อแจ้งความต้องการจ้างแรงงาน 4 สัญชาติ (กัมพูชา ลาว เมียนมาร์ และเวียดนาม) เพื่อสามารถอยู่และทำงานได้ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ปี 2568 ซึ่งอาจช่วยบรรเทาปัญหาการขาดแคลนแรงงานได้บางส่วน และ 3) **ปัญหาการหมดไฟในการทำงาน** ปัจจุบันแรงงานทั่วโลกจำนวนมากเริ่มมีภาวะหมดไฟในการทำงาน และลาออกจากงานมากขึ้น ซึ่งการสำรวจของวิทยาลัยการจัดการมหาวิทยาลัยมหิดลที่สำรวจแรงงานในกรุงเทพมหานคร ปี 2562 พบว่า แรงงานในทุกกลุ่มอาชีพมีภาวะหมดไฟในระดับสูง กล่าวคือ พนักงานรัฐวิสาหกิจมีภาวะหมดไฟร้อยละ 77 รองลงมาเป็นบริษัทเอกชน ร้อยละ 73 ข้าราชการ ร้อยละ 58 และธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 48 ดังนั้น นายจ้าง/องค์กรต่าง ๆ ต้องการกระตุ้นให้มีโครงการที่สร้างสรรค์และออกแบบให้คนในองค์กรมีสุขภาพจิตที่เข้มแข็ง มีความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างกัน รวมทั้งปรับสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของแรงงาน

หนี้สินครัวเรือน ในไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 ขยายตัวชะลอลง และคุณภาพสินเชื่อบริษัท แต่ต้องเฝ้าระวังหนี้เสีย โดยเฉพาะสินเชื่อบุคคลอื่น สินเชื่อบัตรเครดิต และสินเชื่อรถยนต์ รวมถึงต้องติดตามผลกระทบจากค่าครองชีพและอัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้น ซึ่งอาจจะกระทบต่อลูกหนี้

ไตรมาสหนึ่ง ปี 2565 หนี้สินครัวเรือนมีมูลค่า 14.65 ล้านล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 3.6 ลดจากร้อยละ 3.8 ในไตรมาสก่อนหน้า หรือคิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP อยู่ที่ร้อยละ 89.2 ลดจากไตรมาสก่อนตามความกังวลของผู้บริโภคจากสถานการณ์การระบาดของ COVID-19 และภาวะเศรษฐกิจที่ยังไม่ฟื้นตัว และทำให้

ครัวเรือนชะลอการก่อหนี้ ด้านความสามารถในการชำระหนี้ทรงตัว โดยมีสัดส่วนสินเชื่ออุปโภคบริโภคที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวมอยู่ที่ร้อยละ 2.78 ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินมาตรการช่วยเหลือทางการเงินและการปรับโครงสร้างหนี้ที่ช่วยชะลอไม่ให้เกิดหนี้เสียเพิ่ม ในระยะถัดไป มีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ คือ 1) ผลกระทบของภาวะค่าครองชีพที่อาจกดดันให้ครัวเรือนมีความต้องการสินเชื่อมากขึ้น ซึ่งอาจทำให้ครัวเรือนที่รายได้ยังไม่ฟื้นตัวและได้รับผลกระทบจากราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงมีการก่อหนี้มากขึ้น 2) อัตราดอกเบี้ยที่มีแนวโน้มปรับเพิ่มขึ้นจะทำให้ต้นทุนการกู้ยืมของครัวเรือนเพิ่มขึ้นและกระทบต่อครัวเรือนที่ขอสินเชื่อใหม่ เนื่องจากจะต้องชำระหนี้ในส่วนของดอกเบี้ยมากขึ้น 3) คุณภาพสินเชื่อในกลุ่มสินเชื่อส่วนบุคคลอื่น สินเชื่อบัตรเครดิต และสินเชื่อยานยนต์ โดยสินเชื่อส่วนบุคคลอื่นและสินเชื่อบัตรเครดิต มีสัดส่วนสินเชื่อ NPLs ต่อสินเชื่อรวมปรับตัวสูงขึ้น ขณะที่สินเชื่อรถยนต์มีสัดส่วนสินเชื่อกล่าวถึงพิเศษ (สินเชื่อค้างชำระน้อยกว่า 3 เดือน) ต่อสินเชื่อรวมอยู่ในระดับสูงและเพิ่มขึ้น สะท้อนความเสี่ยงของการเกิด NPLs โดยเฉพาะในครัวเรือนกลุ่มที่มีภาระหนี้สูง หรือมีก้นชนทางการเงินต่ำ และ 4) การส่งเสริมมาตรการปรับโครงสร้างหนี้อย่างต่อเนื่อง และมีมาตรการแก้หนี้ที่เฉพาะเจาะจง สำหรับกลุ่มเปราะบาง และรายได้ยังไม่ฟื้นตัว รวมทั้งใช้มาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่ไม่ส่งเสริมให้มีการก่อหนี้ใหม่ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดครัวเรือนมีมูลค่าสูงจนกลายเป็นปัจจัยฉุดรั้งการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในอนาคต

การเจ็บป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังเพิ่มขึ้น จากโรคที่มากับฤดูฝน และยังคงติดตามผลกระทบด้านสุขภาพจากการใช้ยาที่ไม่เหมาะสม รวมทั้งเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคฝีดาษลิง และยังคงกำชับการดูแลป้องกันตนเองจาก COVID-19 ของประชาชน

จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคเฝ้าระวังโดยรวมเพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2564 ร้อยละ 50.6 หรือเพิ่มขึ้นจาก 42,698 ราย เป็น 64,304 ราย ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นจากจำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่มากับฤดูฝน นอกจากนี้ ต้องมีการติดตามการใช้ยาที่ไม่เหมาะสมและอาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพโดยเฉพาะในกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งจะต้องมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง เพื่อให้ตระหนักถึงโทษและผลกระทบต่อสุขภาพจากการใช้ในทางที่ผิดหรือใช้ไม่ถูกต้อง รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องติดตามและเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของโรคฝีดาษลิงอย่างใกล้ชิด และยังคงกำชับประชาชนให้เห็นถึงความสำคัญของการดูแลป้องกันตนเองจาก COVID-19 ที่แม้ว่าประเทศไทยจะได้เข้าสู่ระยะหลังการระบาดใหญ่ หรือ Post Pandemic และกำลังจะปรับให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาเป็นโรคติดต่อเฝ้าระวัง ซึ่งจะทำให้มีการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ แต่ปัจจุบันเชื้อไวรัส COVID-19 ยังคงมีการแพร่ระบาดและกลายพันธุ์อย่างต่อเนื่อง

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังเพิ่มขึ้น ซึ่งต้องติดตามและเฝ้าระวังผู้ดื่มหน้าใหม่ เนื่องจากปัจจุบันเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้มีความหลากหลายและดึงดูดกลุ่มเด็กและผู้หญิงให้มีการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้น

การบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์และบุหรี่ยังเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 โดยการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.3 ขณะที่การบริโภคบุหรี่ยังลดลงร้อยละ 0.6 โดยซึ่งต้องติดตามและเฝ้าระวังผู้ดื่มหน้าใหม่ เนื่องจากปัจจุบันเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบให้มีความหลากหลาย ทั้งปริมาณแอลกอฮอล์ รสชาติ กลิ่น ความสวยงามของบรรจุภัณฑ์ ซึ่งสามารถดึงดูดกลุ่มเด็กและผู้หญิงให้มีการบริโภคเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังมีการทำการตลาดผ่าน Nano และ Micro Influencers ซึ่งทำให้มีความน่าเชื่อถือว่าได้ซื้อมาบริโภคจริง ผ่านการทำคอนเทนต์ ในโซเชียลมีเดียต่าง ๆ ที่เยาวชนสามารถเข้าถึงได้ง่าย โดยข้อมูลของศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) ร่วมกับ สสส. พบว่า ระหว่างวันที่ 1 มกราคม - 15 พฤษภาคม 2565 พบโพสต์เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บนสื่อออนไลน์ถึง 2,684 โพสต์ ซึ่งเป็นการกระทำผิด พ.ร.บ. ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องเร่งตรวจสอบการโฆษณาในช่องทางต่าง ๆ และดำเนินการตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

คดีอาญาโดยรวมลดลง แต่ยังคงต้องให้ความสำคัญและติดตามอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาแก๊งคอลเซ็นเตอร์และอาชญากรรมทางไซเบอร์ รวมทั้งการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์

ไตรมาสสองปี 2565 มีการรับแจ้งคดีอาญาทั้งสิ้น 108,299 คดี ลดลงจากไตรมาสเดียวกันของปี 2564 ร้อยละ 22.3 เป็นการรับแจ้งคดีอาชญากรรม 93,311 คดี ลดลงร้อยละ 24.3 และคดีชีวิต ร่างกาย และเพศ รับแจ้ง 3,505 คดี ลดลงร้อยละ 9.8 คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สินรับแจ้ง 11,483 คดี ลดลงร้อยละ 5.0 โดยประเด็นที่ต้องติดตามและเฝ้าระวัง ได้แก่ 1) การแก้ไขปัญหาแก๊งคอลเซ็นเตอร์และอาชญากรรมทางไซเบอร์ โดยอาชญากรรมที่ประชาชนถูกลอบมากที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับการซื้อสินค้าแล้วไม่ได้รับสินค้าที่ร้อยละ 42.1 ทั้งนี้ สำนักงาน กสทช. ได้กำหนดให้เบอร์ที่ขึ้นต้นด้วย +697 เป็นเบอร์ที่ต้องเฝ้าระวัง และ 2) การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางออนไลน์ ซึ่งสถานศึกษาและผู้ปกครองต้องให้ความรู้ ความเข้าใจกับนักเรียนและบุตรหลานในการใช้บริการ Social Media และหมั่นสังเกตพฤติกรรมเพื่อหาทางป้องกันได้รวดเร็ว

การเกิดอุบัติเหตุการจราจรทางบกมีจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บลดลง อย่างไรก็ตามเพื่อสร้างความปลอดภัยในการเดินทางจึงต้องให้ความสำคัญกับการใช้ที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กและการคาดเข็มขัดนิรภัยของผู้ที่อยู่ในรถยนต์ทั้งที่นั่งแถวตอนหน้าและที่นั่งแถวตอนอื่น

การรับแจ้งการเกิดอุบัติเหตุจราจรทางบกมีจำนวน 18,418 ราย ลดลงร้อยละ 27.4 จากไตรมาสเดียวกันของปี 2564 มีผู้เสียชีวิต 1,287 ราย โดยลดลงร้อยละ 16.3 และผู้บาดเจ็บรวม 9,357 ราย ลดลงร้อยละ 35.8 ซึ่งสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุจราจรจากบุคคลที่สูงที่สุด คือ การขับรถตัดหน้ากระชั้นชิด รองลงมา คือ การขับรถเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด นอกจากนี้พระราชบัญญัติจราจรทางบก มาตรา 123 ที่จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 5 กันยายน 2565 ระบุให้ผู้ที่อยู่ในรถยนต์ทั้งที่นั่งแถวตอนหน้าและที่นั่งแถวตอนอื่นต้องรัดร่างกายด้วยเข็มขัดนิรภัยไว้กับที่นั่งตลอดเวลา และคนโดยสารที่เป็นเด็กอายุไม่เกิน 6 ปีต้องนั่งในที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็กหรือในที่นั่งพิเศษสำหรับเด็ก ดังนั้น เพื่อช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครองอาจต้องมีมาตรการสนับสนุนการเข้าถึงที่นั่งนิรภัย เช่น โครงการคนละครึ่ง มาตรการลดต้นทุนผู้ขาย ลดภาษีนำเข้า รวมถึงโครงการยืมคืนที่นั่งนิรภัยสำหรับเด็ก หมุนเวียนใช้ในชุมชน

การรับเรื่องร้องเรียนผ่าน สคบ. และสำนักงาน กสทช. เพิ่มขึ้น โดยมีประเด็นที่ต้องติดตามและเฝ้าระวัง คือ คุณภาพและมาตรฐานของการให้บริการเกี่ยวกับการใช้บริการเสริมความงาม และการกระทำผิดตาม พ.ร.บ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)

การรับเรื่องร้องเรียนสินค้าและบริการในไตรมาสสอง ปี 2565 ของ สคบ. มีจำนวน 4,902 ราย เพิ่มขึ้นจากช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 24.8 โดยด้านที่ได้รับการร้องเรียนมากที่สุด คือ ด้านโฆษณา รองลงมา เป็นด้านขายตรงและตลาดแบบตรง ด้านฉลาก และด้านสัญญา ตามลำดับ โดยสินค้าและบริการที่มีการร้องเรียนสูงที่สุด คือ ร้านอาหาร ขณะที่การร้องเรียนผ่านสำนักงาน กสทช. มีการร้องเรียนทั้งสิ้น 624 เรื่อง เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาร้อยละ 18.2 โดยยังเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับโทรศัพท์เคลื่อนที่มากที่สุด โดยเฉพาะในประเด็นการยกเลิกบริการ ทั้งนี้ มีประเด็นติดตามและเฝ้าระวัง คือ 1) **คุณภาพและมาตรฐานของการให้บริการเกี่ยวกับการใช้บริการเสริมความงาม** จากกรณีที่แพทยสภาได้เตรียมออก “(ร่าง) ข้อบังคับแพทยสภาว่าด้วยการรักษาจริยธรรมแห่งวิชาชีพเวชกรรมเกี่ยวกับการเสริมสวย พ.ศ.” ซึ่งอาจก่อให้เกิดความกังวลต่อผู้บริโภคมากขึ้น โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องคุณภาพ และมาตรฐานของการให้บริการ ซึ่งในปัจจุบันพบว่ายังมีสถานเสริมความงามที่ไม่ได้มาตรฐาน ดังนั้น ผู้บริโภคควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสถานเสริมความงามที่จะเข้ารับบริการให้ถี่เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อของสถาบันเสริมความงามเถื่อน และ 2) **การกระทำผิดตาม พ.ร.บ. คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (PDPA)** เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง ซึ่งทำให้เกิดความกังวลและสับสนในรูปแบบการกระทำที่เสี่ยงต่อการละเมิดกฎหมาย PDPA

รู้จักรู้ทันผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร

การดูแลสุขภาพเป็นกระแสที่ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงการแพร่ระบาดของ COVID-19 ที่การบริโภคอาหารของผู้คนมีความหลากหลายน้อยลง นอกจากนี้ ปัจจุบันผู้คนได้ให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ และรูปร่างหน้าตามากขึ้นจึงหันมาบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร โดยข้อมูลของ EuroMonitor พบว่า ปี 2559 ตลาดผลิตภัณฑ์เสริมอาหารและวิตามินของประเทศไทย มีมูลค่า 53,810 ล้านบาท และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 74,247 ล้านบาท ในปี 2564 และมีครัวเรือนที่บริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารในปี 2564 กว่า 1.8 ล้านครัวเรือน เพิ่มขึ้นจากปี 2562 ถึงร้อยละ 149.3 โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยประมาณ 1,036 บาทต่อเดือน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลการสำรวจของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ประชาชนกว่าร้อยละ 70 มีความเห็นว่าการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องรับประทานเป็นประจำ สะท้อนให้เห็นว่า แม้ว่าคนไทยจะมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับสุขภาพมากขึ้น แต่บางส่วนยังมีทัศนคติและความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่ไม่รอบด้านมากนัก

ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ที่ทุกคนควรรู้เท่าทัน ได้แก่ 1) ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารนั้นขึ้นทะเบียน อย.ในประเภทอาหาร มิใช่ประเภทยา ซึ่งการได้รับเครื่องหมาย อย. ไม่ได้เป็นเครื่องยืนยันว่าจะได้รับประโยชน์หรือเกิดผลต่อร่างกายตามที่คาดหวัง เพียงแต่เป็นการรับรองว่าวัตถุดิบและกระบวนการผลิตจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้บริโภค 2) ไม่ใช่ทุกคนที่จำเป็นต้องบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เนื่องจากสารอาหารในผลิตภัณฑ์เสริมอาหารส่วนใหญ่เป็นสารที่ผู้บริโภคสามารถได้รับจากการบริโภคอาหารปกติ 3) ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมีโทษเช่นกัน เนื่องจากสารประกอบบางชนิดอาจมีผลข้างเคียงต่อผู้บริโภค 4) สารอาหารที่ได้รับจากผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมีต้นทุนสูงกว่าการรับประทานอาหารปกติ และ 5) ผลิตภัณฑ์เสริมอาหารจำนวนมากยังไม่มีการศึกษาที่ชัดเจนถึงผลต่อร่างกาย จะเห็นได้ว่า หากรับประทานอาหารอย่างเพียงพอและหลากหลาย ก็จะได้รับสารอาหารตามที่ร่างกายต้องการอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเสริมด้วยผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร แต่สำหรับคนบางกลุ่ม อาทิ ผู้สูงอายุ ผู้ที่มีภาวะบกพร่องทางโภชนาการ อาจใช้เพื่อเสริมสารอาหารที่ขาดไปได้ ซึ่งผู้ที่ต้องการบริโภคสามารถพิจารณาเลือกซื้อได้ดังนี้ 1) ผู้ที่มีโรคประจำตัว/มียาประจำตัว ควรปรึกษาแพทย์ก่อน และผู้ที่ต้องการบริโภคควรพิจารณาตามความต้องการและข้อจำกัดของร่างกายตนเอง 2) ศึกษาข้อมูลผลิตภัณฑ์ก่อนตัดสินใจซื้อ โดยเลือกซื้อจากผู้ผลิตที่มีความน่าเชื่อถือ มีฉลากแสดงส่วนประกอบ จดทะเบียน อย. และ 3) ไม่ควรซื้อผลิตภัณฑ์ที่มีการโฆษณาอวดอ้างสรรพคุณเกินจริง นอกจากนี้ ผู้บริโภคไม่ควรหวังพึ่งสารอาหารจากผลิตภัณฑ์เสริมอาหารเป็นหลัก โดยละเลยการให้ความสำคัญกับการบริโภคอาหารและพฤติกรรมด้านสุขภาพที่เหมาะสม **สำหรับภาครัฐ** ควรมีแนวทางในการรวบรวมข้อมูล แนวทางการเลือกซื้อ รวมถึงระบบตรวจสอบผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร ไว้ด้วยกัน เพื่อให้ผู้บริโภคสามารถหาข้อมูลก่อนตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารมาบริโภคได้สะดวกมากขึ้น

พฤติกรรมการลงทุนของคนรุ่นใหม่ในตลาด Cryptocurrency

ปัจจุบัน คริปโตเคอร์เรนซี (Cryptocurrency) หรือสกุลเงินดิจิทัล เป็นสินทรัพย์ที่ผู้คนทั่วโลกให้ความสนใจเข้ามาลงทุน และหาผลตอบแทนจากมูลค่าที่ปรับตัวสูงขึ้นมากในระยะเวลาอันสั้น โดยจำนวนผู้ครอบครองคริปโตฯ เพิ่มขึ้นอย่างมาก ในปี 2564 สำหรับประเทศไทย จากข้อมูลของศูนย์ซื้อขายสินทรัพย์ดิจิทัล พบว่า จำนวนบัญชีซื้อขายคริปโตฯ ปี 2564 เพิ่มขึ้นมากเช่นกัน และจากรายงานของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) พบว่า ปี 2564 มีมูลค่าการซื้อขายคริปโตฯ ในไทยเฉลี่ยประมาณ 1.4 แสนล้านบาทต่อเดือน อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการลงทุนในตลาดคริปโตฯ ของคนไทย มีประเด็นที่น่ากังวล ดังนี้ 1) ผู้ลงทุนในคริปโตฯ ส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องการสร้างผลกำไรที่สูงในเวลาที่รวดเร็ว 2) 1 ใน 5 ของผู้ลงทุนในคริปโตฯ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับคริปโตฯ น้อย และร้อยละ 25 ใช้สัญชาตญาณ ในการตัดสินใจลงทุน 3) มากกว่า 1 ใน 4 ของคนรุ่นใหม่ที่ลงทุนในคริปโตฯ ลงทุนเพื่อความสนุก บันทึกลง และเข้าสังคม และ 4) นักลงทุนคริปโตฯ มากกว่าครึ่งหนึ่งใช้แพลตฟอร์มต่างประเทศซึ่งไม่สามารถกำกับดูแลได้ จากพฤติกรรมข้างต้นสะท้อน

ให้เห็นถึงความเสี่ยงในการลงทุนของนักลงทุนรุ่นใหม่ในปัจจุบัน

ทั้งนี้ การลงทุนเป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนแต่ผู้ลงทุนต้องศึกษาหาความรู้ให้รอบด้านก่อนการตัดสินใจลงทุน โดยเฉพาะสินทรัพย์ประเภทนี้ซึ่งมีความเสี่ยงการลงทุนในสินทรัพย์มากกว่าประเภทอื่นมาก โดยความเสี่ยงที่สำคัญ คือ 1) ไม่มีการกำกับดูแลตามกฎหมาย สำหรับประเทศไทยยังไม่มีมีการกำกับดูแลเรื่องการออกเสนอขาย คริปโตฯ และคุ้มครองผู้ลงทุนในคริปโตฯ ที่ทำการซื้อ/ขาย ผ่านแพลตฟอร์มที่ไม่ได้ดำเนินการจดทะเบียนในประเทศไทยได้ 2) ไม่มีสินทรัพย์ค้ำประกัน (ยกเว้น Stablecoin บางชนิด) ทำให้เมื่อเกิดการด้อยค่า ผู้ที่เป็นเจ้าของจะไม่มีหลักประกันใด ๆ เลย อาทิ กรณีเหรียญ Terra Classic ที่เคยมีมูลค่าสูงถึง 3,903 บาท/เหรียญ ในเดือนเมษายน 2565 และตกลงมาเหลือเพียง 0.003 บาท/เหรียญ ในเดือนถัดมา 3) ตลาดคริปโตฯ ถูกขึ้นนำได้ง่าย โดยการเปลี่ยนแปลงของราคา คริปโตฯ เกิดขึ้นจากความต้องการที่ถูกชี้นำจากข่าวสาร แทนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยพื้นฐาน (งบการเงิน และผลประกอบการ) และคริปโตฯ ยังสามารถปั่นราคาสินทรัพย์ (Pump and Dump) ได้ง่าย และควบคุมได้ยาก และ 4) ตลาดคริปโตฯ มีการหลอกลวง และการโกงหลายรูปแบบ อาทิ การหลอกให้ผู้ใช้กรอกรหัสผ่านลงในเว็บไซต์ปลอมและขโมยบัญชีผู้ใช้ไปใช้งาน หรือเพื่อขโมยเหรียญคริปโตฯ การชักชวนลงทุนจูงใจว่าสามารถทำกำไรได้แบบเกินจริง ขณะที่ การ rug pull ที่เป็นการโกงรูปแบบหนึ่งเกิดจากการที่นักต้มตุ๋นทำที่ว่ามีการพัฒนาโครงการเหรียญคริปโตฯ ใหม่ ๆ เข้ามาในตลาดเพื่อต้องการหลอกล่อให้นักลงทุนเข้ามาซื้อขายก่อนที่จะเทขายทิ้ง หรือฉ้อโกงเงินในระบบและส่งผลให้เหรียญนั้นไร้มูลค่า ดังนั้น ผู้ต้องการลงทุนต้องศึกษาและทำความเข้าใจตลาดจนประเมินความเสี่ยงอย่างรอบด้านหากต้องการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทนี้ ขณะเดียวกันต้องตระหนักถึงความเสี่ยงที่มีและเลือกลงทุนอย่างไม่ประมาท เพื่อไม่ให้เกิดการสูญเสียเช่นในต่างประเทศที่มีการฆ่าตัวตายจากการสูญเงินลงทุนในคริปโตฯ แล้วกว่า 22 ราย

การทำงานของผู้สูงอายุตอนต้น กลุ่มที่ต้องให้ความสำคัญ และประเด็นที่ต้องคำนึงถึง

การเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างประชากรส่งผลให้ผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้น ภาครัฐจึงจำเป็นต้องมีนโยบายและมาตรการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งมาตรการหนึ่งที่ถูกหยิบยกขึ้นมากล่าวถึงเป็นเวลานานคือ การส่งเสริมการทำงานของผู้สูงอายุ เนื่องจากผู้สูงวัยจำนวนมากยังมีศักยภาพในการช่วยขับเคลื่อนประเทศ และยังเป็นการชดเชยการขาดแคลนแรงงานได้ในบางส่วน ซึ่งแนวทางการส่งเสริมการจ้างงานของผู้สูงวัยได้อยู่ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ 11 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ในแผนย่อยที่ 5 ที่เน้นให้ผู้สูงอายุพึ่งพาตนเองได้ทางเศรษฐกิจ โดยสนับสนุนให้มีการจ้างงานในกลุ่มผู้สูงอายุ และพัฒนาทักษะให้กับผู้สูงวัยโดยเฉพาะกลุ่มวัยสูงอายุตอนต้น อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาพฤติกรรมและลักษณะการทำงานของสูงอายุตอนต้น พบว่า 1) ภาพรวมของการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของผู้สูงอายุลดลง แต่กลุ่มวัยสูงอายุตอนต้น (60-69 ปี) มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานสูงกว่าวัยอื่นมาก โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่อายุระหว่าง 60-65 ปี ที่มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานสูงถึงร้อยละ 56.68 ซึ่งค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว 2) แม้อัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของผู้สูงอายุตอนต้นจะมีสัดส่วนสูง แต่ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำ ซึ่งผู้สูงอายุตอนต้นที่จบการศึกษาระดับวิชาชีพชั้นสูง มีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานน้อยกว่าผู้สูงอายุตอนต้นที่จบระดับประถมศึกษาและต่ำกว่าถึง 2 เท่า 3) ภาพรวมผู้สูงอายุตอนต้นส่วนใหญ่ทำงานในภาคเกษตรกรรม ซึ่งงานของผู้สูงอายุตอนต้นทักษะต่ำสอดคล้องกับภาพรวม กล่าวคือ ร้อยละ 61.28 ทำงานในภาคเกษตรกรรมซึ่งส่งผลให้รายได้มีความไม่แน่นอน ขณะที่ผู้สูงอายุตอนต้นทักษะสูง ร้อยละ 69.35 ทำงานในภาคบริการ ในกลุ่มอาชีพผู้จัดการ และผู้ประกอบการวิชาชีพ 4) ผู้สูงอายุตอนต้นทักษะสูงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 52.13) ทำงานเพราะสมัครใจ ขณะที่ผู้สูงอายุตอนต้นทักษะต่ำร้อยละ 52.74 ทำงานเนื่องจากมีความจำเป็นด้านต่าง ๆ อาทิ ต้องหาเลี้ยงครอบครัว ทำอาชีพประจำไม่มีผู้ดูแล ยังมีหนี้สิน ซึ่งในจำนวนผู้สูงอายุทักษะต่ำ ร้อยละ 45.33 มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพหรือเพียงพอบางครั้ง 5) ความชราเป็นสาเหตุหลักที่ผู้สูงอายุตอนต้นไม่ได้ทำงาน แต่สำหรับผู้สูงอายุตอนต้นที่มีทักษะสูง ร้อยละ 55.48 ไม่ได้ทำงานเนื่องจากเป็นข้าราชการบำนาญ ซึ่งส่วนหนึ่ง

อาจส่งผลให้มีรายได้ที่แน่นอนและเพียงพอ และ 6) ผู้สูงอายุตอนต้นที่ไม่ได้ทำงานที่มีทักษะต่ำร้อยละ 60.72 ต้องการประกอบอาชีพเกษตรกรรม ขณะที่ผู้ที่มีทักษะสูงต้องการเป็นลูกจ้างเอกชนและประกอบธุรกิจส่วนตัวที่ร้อยละ 35.22 และ 32.74 ตามลำดับ ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่า **แนวทางการส่งเสริมการทำงานของกลุ่มผู้สูงอายุ** โดยเฉพาะในช่วงวัยสูงอายุตอนต้น ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้สูงอายุตอนต้นทักษะสูงเป็นหลัก เนื่องจากยังมีอัตราการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานต่ำและยังมีจำนวนกำลังแรงงาน โดยจะต้องศึกษาความต้องการทำงานของคนกลุ่มนี้ และมีมาตรการจูงใจที่จะส่งเสริมและดึงดูดให้แรงงานกลุ่มนี้กลับเข้ามาทำงาน และสำหรับผู้สูงอายุตอนต้นทักษะต่ำซึ่งมักมีปัญหาความเพียงพอของรายได้ จำเป็นต้องมีมาตรการด้านรายได้เพื่อให้ผู้สูงอายุพึ่งพาตนเองได้ และอาจต้องมีมาตรการส่งเสริมการทำงานอื่น ๆ อาทิ แหล่งทุนดอกเบี้ยต่ำ รวมทั้งมาตรการยกระดับทักษะเพื่อให้สามารถไปทำงานที่มีรายได้ที่มั่นคงยิ่งขึ้น และเป็นไปตามเป้าหมายของแผนแม่บทการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตในการส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีรายได้ที่เพียงพอต่อไป

วิกฤตความมั่นคงทางด้านอาหาร : มาตรการและแนวทางยกระดับให้ไทยมีความมั่นคงอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันมีประชากรเกือบ 193 ล้านคน ใน 53 ประเทศทั่วโลก กำลังเผชิญปัญหาความไม่มั่นคงทางอาหาร ซึ่งมีสาเหตุมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเกิดภัยพิบัติ การขาดแคลนน้ำ ที่ส่งผลต่อผลผลิตทางการเกษตร ตลอดจนการระบาดของโรคอุบัติใหม่ต่าง ๆ สำหรับประเทศไทย ข้อมูลจาก Global Food Security Index (GFSI) เปิดเผยว่า ในปี 2564 ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านอาหารอยู่ในอันดับที่ 51 จาก 113 ประเทศทั่วโลก ซึ่งถือว่าอยู่ในอันดับสูง สะท้อนให้เห็นว่าสถานการณ์ความมั่นคงด้านอาหารของไทยอยู่ในระดับค่อนข้างดี อย่างไรก็ตาม หากพิจารณาความมั่นคงทางอาหารตามนิยามของ FAO ยังมีประเด็นที่ไทยต้องให้ความสำคัญ ดังนี้ **1) การมีอาหารเพียงพอ (Food Availability)** พบว่า ประเทศไทยมีความมั่นคงทางอาหารในเชิงปริมาณที่เพียงพอ แต่มียังประเด็นด้านความยั่งยืนของปริมาณอาหารในระยะยาว โดยมีปัจจัยสำคัญ คือ ไทยนำเข้าวัตถุดิบในการผลิตอาหารคิดเป็นมูลค่าสูงและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ซึ่งหากมีปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบที่อาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหารได้ แรงงานภาคเกษตรลดลงอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเกษตรกรไทยมีอายุมากขึ้น ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีในภาคเกษตรกรรมยังมีน้อย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผลผลิตการผลิตในภาคเกษตรกรรม **2) การเข้าถึงอาหาร (Food Access)** ซึ่งสะท้อนได้จากสัดส่วนประชากรที่ขาดแคลนสารอาหารต่อจำนวนประชากรทั้งหมด (Prevalence of Undernourishment: PoU) โดยในปี 2563 ประเทศไทยมีสัดส่วน PoU อยู่ที่ร้อยละ 8.8 ของประชากรทั้งหมด หรือมีจำนวนผู้ขาดสารอาหารกว่า 6.2 ล้านคน โดยมีสาเหตุมาจากครัวเรือนมีรายได้น้อย และปัญหาการเข้าถึงอาหารที่มีคุณค่าและความปลอดภัย **3) การใช้ประโยชน์จากอาหาร (Food Utilization)** คือ การมีความเข้าใจและสามารถใช้ประโยชน์จากอาหารได้อย่างเหมาะสม และสามารถจัดเตรียมอาหารให้ถูกสุขอนามัยและโภชนาการ โดยในภาพรวมคนไทยยังมีความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่สอดคล้องกับการมีโภชนาการที่ดี ทำให้ไม่ได้รับสารอาหารอย่างเพียงพอ รวมทั้งการสร้างขยะอาหารยังเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญ และ **4) การมีเสถียรภาพด้านอาหาร (Food Stability)** หรือการเข้าถึงอาหารได้อย่างเพียงพอ แม้ในภาวะวิกฤตก็ไม่มีความเสี่ยงที่จะขาดแคลนอาหารอย่างกะทันหัน ซึ่งไทยมีการบริหารจัดการเพื่อให้คนเข้าถึงอาหารและน้ำในช่วงวิกฤตต่าง ๆ โดยให้ชุมชนมีบทบาทสำคัญในการผลิตอาหารเพื่อบริโภคในครัวเรือนและชุมชน อย่างไรก็ตาม กลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรือเปราะบางมีแนวโน้มได้รับผลกระทบรุนแรงกว่าคนกลุ่มอื่น

ข้อมูลข้างต้นชี้ให้เห็นว่า ไทยยังมีความท้าทายของการผลิตอาหารในหลายด้าน ทั้งความสามารถในการเข้าถึงอาหารที่มีคุณภาพ ปลอดภัย โดยเฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้น้อย ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ปัญหาการผลิตอาหารที่ไม่ปลอดภัย รวมถึงการใช้ประโยชน์จากอาหารที่ยังขาดความรู้ทางโภชนาการและมีพฤติกรรมการบริโภคอาหารไม่มีคุณภาพ ตลอดจนการสร้างขยะอาหารที่ยังเป็นความท้าทายสำคัญ ในเรื่องนี้ เพื่อรับมือกับความไม่มั่นคงทางอาหารที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต มีประเด็นที่ต้องให้ความสำคัญ ได้แก่ การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตอาหาร

โดยส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี/นวัตกรรมการผลิตตลอดห่วงโซ่อาหาร การสร้างแรงจูงใจในการทำ
การเกษตรและเพิ่มจำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่ โดยการพัฒนาระบบประกันรายได้และสวัสดิการสังคมให้ครอบคลุม
เกษตรกรทั้งหมด การสร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหารให้เป็นมาตรฐานเดียวและให้มีการบังคับใช้
อย่างจริงจัง โดยปรับปรุงและพัฒนามาตรฐานอาหารของไทยให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและครอบคลุม
ตลอดห่วงโซ่อาหาร การปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านสินค้าเกษตรและอาหาร โดยสนับสนุนการผลิต
การตลาด และการกระจายอาหารอย่างมีประสิทธิภาพ รักษาคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารให้มีปริมาณ
เพียงพอรองรับการเกิดภาวะวิกฤตได้ในระยะเวลาที่เหมาะสม การสร้างระบบการบริหารจัดการความมั่นคง
ด้านอาหารในภาวะวิกฤต โดยกำหนดแนวทางและกลไกในการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการวางแผนป้องกันการขาด
แคลนวัตถุดิบอาหาร/อาหารสัตว์ที่ต้องพึ่งพาการนำเข้าสูงอย่างเหมาะสมส่งเสริมความมั่นคงด้านอาหารระดับ
ครัวเรือนและชุมชน โดยการส่งเสริมระบบเกษตรและอาหารที่ยืดหยุ่นที่สามารถรองรับยามเกิดสถานการณ์
วิกฤตต่าง ๆ ได้

ตัวชี้วัดภาวะสังคม

องค์ประกอบหลัก	2563		2563				2564				2565			
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2	Q3	Q4	Q1	Q2		
1. การมีงานทำ^{1/}														
กำลังแรงงาน (พันคน)	38,544	38,700	38,193	38,173	38,726	39,086	38,750	38,778	38,641	38,631	39,623	39,764		
% YOY	1.0	0.4	-0.4	-0.6	2.0	2.9	1.5	1.6	-0.2	-1.2	2.3	2.5		
การมีงานทำ (พันคน)	37,680	37,752	37,424	37,081	37,927	38,289	37,581	37,822	37,706	37,899	38,720	39,011		
% YOY	0.2	0.2	-0.7	-1.9	1.2	2.2	0.4	2.0	-0.6	-1.0	3.0	3.1		
ผู้ว่างงาน (พันคน)	651	748	395	745	738	727	758	732	871	632	608	547		
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)	1.69	1.93	1.03	1.95	1.90	1.86	1.96	1.89	2.25	1.64	1.53	1.37		
การทำงานต่ำระดับ (พันคน)	485	584	284	704	442	510	651	469	778	438	319	264		
2. หนี้ครัวเรือน^{2/}														
มูลค่าหนี้สินครัวเรือน (ล้านล้านบาท)	14.04	14.58	13.50	13.59	13.77	14.04	14.14	14.28	14.35	14.58	N.A.	N.A.		
% YOY	4.0	3.9	4.1	3.8	3.9	4.0	4.7	5.1	4.2	3.9	N.A.	N.A.		
สัดส่วนต่อ GDP (ร้อยละ)	89.7	90.1	80.3	83.9	86.8	89.7	90.8	89.5	89.6	90.1	N.A.	N.A.		
NPL (พันล้านบาท)	144.4	143.7	156.2	152.5	144.3	144.4	148.7	150.4	149.7	143.7	N.A.	N.A.		
% YOY	2.7	-0.5	23.6	19.7	8.3	2.7	-4.8	-1.4	3.7	-0.5	N.A.	N.A.		
% NPL ต่อสินเชื่อรวม	2.84	2.73	3.23	3.12	2.91	2.84	2.92	2.92	2.89	2.73	N.A.	N.A.		
3. สุขภาพและการเจ็บป่วย														
จำนวนผู้ป่วยด้วยโรคที่ต้องเฝ้าระวัง (ราย)^{3/}														
- ทัด	1,212	(-81.7)	227	(-81.3)	746	146	194	126	111	65	23	28	32	38
- ไข้หวัดใหญ่	12	(-52)	13	(8.3)	5	3	2	5	3	3	2	2	2	2
- ไข้สมองอักเสบ	908	(1.6)	663	(-27.0)	275	190	266	177	272	153	122	116	168	154
- อหิวาตกโรค	5	(-58.3)	1	(-80.0)	0	1	2	2	0	0	0	0	0	0
- มือ เท้า และปาก	33,310	(-50.5)	19,008	(-42.9)	5,512	1,153	5,003	21,642	13,023	3,723	1,360	902	619	4,049
- บิด	2,234	(-12.6)	1,203	(-46.2)	679	573	586	396	469	351	214	169	322	362
- ปอดอักเสบ	196,403	(-23.4)	153,277	(-22.0)	77,549	29,430	35,389	54,035	47,665	32,500	46,461	26,651	39,727	45,769
- ฉีหนู	1,641	(-24.4)	1,150	(-29.9)	269	334	526	512	245	275	269	361	201	485
- ไข้เลือดออก	72,130	(-45.0)	9,956	(-86.2)	9,183	18,159	36,187	8,601	2,530	3,088	2,677	1,661	1,247	8,701
- ไข้หวัดใหญ่	123,602	(-68.8)	10,698	(-91.3)	99,365	4,957	8,293	10,987	5,967	2,537	1,070	1,124	1,351	4,744
- พิษสุนัขบ้า	3	(-0.0)	3	(0.0)	0	2	1	0	0	2	1	0	1	0
อัตราการตายด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังที่สำคัญต่อประชากร 100,000 คน														
- ความดันโลหิตสูง	14.20	N.A.	ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรายไตรมาส									N.A.	N.A.	
- หัวใจขาดเลือด	32.60	N.A.										N.A.	N.A.	
- หลอดเลือดสมอง	52.80	N.A.										N.A.	N.A.	
- เบาหวาน	25.10	N.A.										N.A.	N.A.	
- มะเร็งและเนื้องอกทุกชนิด	129.50	N.A.										N.A.	N.A.	
4. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน^{4/}														
- ผู้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุทางบก (ราย)	7,303	6,555	2,054	1,456	1,784	2,009	2,097	1,538	1,316	1,677	1,604	1,287		
- คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ (คดี)	14,604	15,501	3,882	3,592	3,616	3,514	4,375	3,884	3,578	3,946	3,655	3,505		
- คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน (คดี)	43,312	51,175	11,104	10,380	10,764	11,064	12,160	12,085	13,968	12,970	11,385	11,483		
- คดียาเสพติด (ราย)	311,816	456,377	91,899	81,522	70,901	67,494	127,918	123,324	107,350	102,948	91,683	93,311		
5. การคุ้มครองผู้บริโภค^{5/}														
5.1 จำนวนเรื่องร้องเรียน (ราย)														
- กรณีสัญญา	3,188	3,638	528	776	1,091	865	983	1,090	1,031	534	432	796		
- กรณีฉลาก	2,138	2,368	547	429	537	625	585	622	633	528	830	1,018		
- กรณีโฆษณา	6,810	4,752	949	2,525	1,758	1,578	1,811	1,455	813	973	740	1,995		
- กรณีกฎหมาย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
- กรณีขายตรงและตลาดแบบตรง	3,828	3,619	534	1,189	975	1,130	731	762	1,190	936	538	1,093		
5.2 จำนวนเรื่องร้องเรียนผ่านสำนักงาน กสทช. (ราย)^{6/}	1,745	3,966	307	445	463	530	769	528	651	2,018	1,780	624		

ที่มา:

^{1/} รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

^{2/} ธนาคารแห่งประเทศไทย

^{3/} สำนักโรคบาติวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

^{4/} ระบบสารสนเทศสถานีตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

^{5/} สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานกฤษฎีกา

^{6/} รายงานผลการดำเนินงานเรื่องร้องเรียนตามกรรมาธิข้อ ๖ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (สำนักงาน กสทช.)